

5/2011

KURÝR

POLOČAS 14. SEZÓNY

Vážení čtenáři a zároveň také návštěvníci našeho Divadýlka na dlani. V rukou držíte poslední číslo letošního Divadelního kurýra. S blížícím se

navíc nás čeká ještě festival Léto na dlani. Pak se ta troška smutku snese.

Pokud přesto potřebujete trochu povzbudit, je tu náš kurýr

ZIMA SE DÁ PŘEŽÍT RŮZNĚ - TOHLE JE NÁŠ NÁVOD

koncem roku 2011 propadají někteří z našich bližních pocitu smutku, bilancování či zmaru - podle toho, co se podařilo, či nepodařilo v uplynulém roce vidět, zažít nebo zrealizovat.

Proto kurýr musí pozvednout svůj silný hlas a zvolat - „Ně třeba lkáti!“

Ano je to tak, rozjasněte svou líc, realita je totiž opravdu trochu jiná - stačí se na ni podívat optikou divadelníka či člověka spojeného s kulturou. Nás totiž vůbec nemůže podobná věc rozhodit - neboť my neuvážujeme v termínech let, ale sezón. A tedy - letošní sezóna končí až 30. června 2012. A to je přece léto, krásné počasí a

a přináší zprávy divadelní, čerstvé a zaručeně pravé.

Navíc si můžete vybrat některý (nebo všechny) pořady, které jsme spolu s hudebními kolegy pro vás připravili. Usadte se do šera našeho sálu a nechte se příjemně naladit na letošní Vánoce.

**KRÁSNÉ VÁNOCE
A MNOHO ŠTĚSTÍ
V DRUHÉ POLOVINĚ
14. SEZÓNY PŘEJE VAŠE
DIVADÝLKO NA DLANI**

PROGRAM PROSINEC

8. SALOON V MODRÉM

aneb
DOSTAVNÍK a VOTVÍRÁCI

13. VÁNOČNÍ KONCERT

aneb
ISARA a LIPS Kvintet

15. VÁNOČNÍ POVÍDKA

aneb JAK JSEM SE ZTRATIL
Příběhy malého Jakuba, který se v předvánoční ruchu ztratil a zažil skutečné vánoční zázraky. Na motivy povídky Ludvíka Aškénazyho pro vás Divadýlko připravilo vánoční procházku starou Prahou. Více informací o představení najdete uvnitř listu.

POZOR - EXKLUZIVNĚ JEDINÉ PŘEDSTAVENÍ S ŽIVOU HUDBOU

19. VÁNOCE U LESNÍCH SKŘÍTKŮ

aneb DĚTSKÉ STUDIO
Malí herci z Dětského studia si pro vás připravili pohádku o dřívě probuzených lesních skřítcích a jedné přidrzlé vráně.

LEDEN

12. SALOON V MODRÉM

aneb RELIÉF & BARBECUE

19. 8. ŽEN

aneb 8 + 1 = SMRT

26. MUŽI VE ZBRANI

aneb ZEMĚPLOCHA NA DLANI

Aktuální změny
a REZERVACE
www.divadylko-nadlani.cz

(dokončení minulé části)

Minule jsem skončil tím, že utopické příběhy odehrávající se na vymyšlených ostrovech si dávají práci spíše se sestavením a popisem pravidel života tamní společnosti a nevěnují se příliš konstrukci fiktivního světa a jeho propojení s naším světem, čili jasné odpovědi na otázku: Jak se na smyšlené ostrovy lze dostat? Až později začal být v literatuře důležitý motiv spojení našeho a paralelního světa, známý z tradičních anglických pohádkových vyprávění, tzv. "fairy-tales", která mají vlastní zdroje a principy na rozdíl od kontinentálních pohádek, na něž jsme zvyklí především díky tradici Perraultových Pohádek matky husy a bratřím Grimmům.

V ostrovní literatuře se objevují skříně, kterými lze prolézt do Narnie, králičí nory, jimiž se dá propadnout do podzemí nebo můžete odletět na vzdálený ostrov z okenní římsy, prostě spojení do jiného světa, který je stejně reálný jako ten náš a kam se hrdinové vydávají pro-

žít svá dobrodružství a zase se vrací zpět. V anglických "fairy-tales" nenajdete obligátní "Bylo nebylo, za devatero hodinami a devatero řekami ..." jako u K. J. Erbena ani "V jednom lese nedaleko města Jičina, žil ..." jako u V. Čtvrťka. Příběhy "fairy-tales" se neodehrávají v neurčitěm a nepojmenovatelném pohádkovém světě ani v konkrétním známém prostředí, což je typické spíše pro pověsti. Není proto divu, že právě v anglické literatuře se zrodil dnes populární žánr fantasy (prosím oddělovat od science fiction), který se neobejde bez rozličných podob fiktivních světů, konstruovaných s velkou pečlivostí do nejmenších detailů.

S velmi důkladnou konstrukcí světa pro vlastní příběhy je spojován především J. R. R. Tolkien, klasik žánru. Ve Středozemi najdete přesné geografické mapy, dějiny jednotlivých národů, několik jazyků včetně jejich vlastní

že nadšenci založili dokonce cestovní kancelář, která nabízí výlety do této destinace. Podobně propracovaný svět má ve svých knihách i T. Pratchett. Zajímaly by vás tradice, legendy a zvyky obyvatel Zeměplochy? Není nic jednoduššího, než si o nich přečíst v knize Folklor Zeměplochy. Ztrácíte se v Ankh-Morporku? Stačí si pořídit jeho plán. V paralelních světech není nic nemožné, stejně jako v tom našem.

Uzavřít tuto svou úvahu mohu nejlépe citátem z Tolkienovy eseje O pohádkách: "Lidská mysl je schopna vytvářet mentální představy věcí, které nejsou v dané chvíli přítomny. "

Dnešní doporučenou četbou je právě tento text vydaný česky ve svazku J. R. R. Tolkien "Pohádky", nakl. Winston Smith, Praha 1992.

-RAK-

P.S.: UŽ JSTE BYLI V ANKH-MORPORKU? NAPRAVTE TO U NÁS V DIVADLE!

8.12.**SALOON V MODRÉM**

DIVADÝLKO NA DLANI

19:30**aneb DOSTAVNÍK A VOTVÍRÁCI**

Kapela Dostavník se věnuje modernímu bluegrassu s vlastními texty, které píše současný mandolinista Jiří Pik. Dostavník založili v lednu 1997 Bořek Běhounek a Václav Chalupa. Z úplně původní sestavy zůstává Bořek. V roce 2001 přichází Vráťa Ludvík a v roce 2003 Jirka Pik, v roce 2006 Boris Preissler a Blanka Preisslerová. V této sestavě zaznamenala kapela Dostavník řadu úspěchů: 1. místo ankety diváků na festivalu „Orlické ozvěny“, 3. místo na mezinárodním finále „Moravského vrabce“ a další.

Kapela Votvíráci vznikla jako odnož skupiny Kvintet Písek. Seskupená je okolo Petra Nováka. Petr je osobou hudebně rozsochatou, je autorem písní bluegrassových, píše ale také country, folk, trampskou muziku, jazz či swing, lidovou dechovku atd. Je autorem textů a v neposlední řadě zakladatelem řady hudebních uskupení. Kapela se sama stylově řadí k Vopen Grass s prvky černošské jazzové hudby se střídajícím se průlivem hudby západní Evropy, spojuje prvky country a bluegrassu.

13.12.**VÁNOČNÍ KONCERT ISARY**

ISARA

19:30**aneb ISARA A LIPS KVINTET**

Vánoce jsou svátky radosti a překvapení. Obojího si na společném vánočním koncertě Isary a Lips Kvintetu (Mladá Boleslav) užijete víc než dost. Rádost z hraní oběma kapelám rozhodně nechybí a připravili si pro vás speciální vánoční repertoár. Písničky Lips Kvintetu jsou postaveny na skvělých vokálech a Isara si pozvala zvlášť vzácného hosta, víc prozrazovat nebudeme. Informace o obou kapelách najdete na www.isara.cz.

Lístky na koncert si můžete objednat na stránkách Divadýlka na dlani.

15.12.

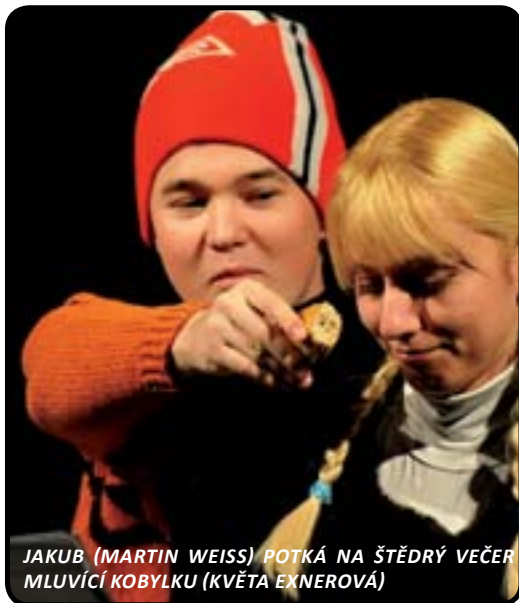
VÁNOČNÍ POVÍDKA

19:30

aneb **JAK JSEM SE ZTRATIL**

Pojďte s námi objevovat tajemství všedního města v magickém předvánočním čase. Spolu s malým, trochu ztraceným Jakubem zažijete neuvěřitelné věci na místech, kde byste to nikdy nečekali. Vánoční atmosféru doplní vánoční cukroví pečené on-line a vůně svařáku či grogu. Vánoce jsou totiž za dveřmi.

Hrají: Luboš Dvořák, Martin Weiss, Libor Ševců, Marcela Paterová, Radek Kotlaba, Blanka Kollinová nebo Kristýna Tejnická, Petr Matoušek, Vendula Durdisová nebo Luboš Dvořák, Květa Exnerová, Jiří Filip a Jan Jíše.

**JAKUB (MARTIN WEISS) POTKÁ NA ŠTĚDRÝ VEČER
MLUVÍCI KOBYLKU (KVĚTA EXNEROVÁ)**

19.12.

VÁNOCE U LESNÍCH SKŘÍTKŮ

P. MATOUŠEK

DĚTSKÉ DIVADELNÍ STUDIO DIVADÝLKA NA DLANI

17:00

aneb **KDO NATÁHL BUDÍK?**

Vánoční představení o lesních skřítčích, poněkud zpěvné vráně a špatně nataženém budíku je prvním počinem nově obnoveného Dětského divadelního studia. Děti předvedou veřejně, co všechno si stačili osvojit za pár měsíců činnosti studia.

Hrají členové Dětského studia Divadýlka na dlani:

Kristýna Krulichová, Tina Šiklič, Alžběta Dvořáková, Matěj Dvořák, Matěj Václavek, Simona Čížková, Michaela Šrajlová, Anna Škodová.

19.1. SALOON V MODRÉM

DIVADÝLKO NA DLANI

19:30

aneb RELIÉF A BARBECUE

Skupina **Reliéf** patří k evropské bluegrassové špičce. Objevuje se na většině festivalů se zaměřením na bluegrass, country a folk u nás i v Evropě, v pražské Balbínce pořádá každý měsíc pravidelné koncerty. Repertoár skupiny tvoří skladby zpívané v angličtině s důrazem na víceletý vokál. Reliéf disponuje výrazným autorským potenciálem Zbyřka Bureše, některé původní skladby se objevily na albech

SKUPINA RELIEF

SKUPINA BARBECUE

předních amerických i českých skupin tohoto žánru. Nedílnou součástí jsou gospely zpívané a capella. Představovat skupinu **Barbecue** by bylo nošením dříví do lesa, tak tedy jen pár polínek. Do republiky se vrátil z Ruska Pavel Handlík, takže se činnost Barbecue znovu rozjede na plné pecky. Vy se tedy můžete těšit na častější setkání se čtveřicí usměvavých chlapců HANDLÍK - ŠUBR - ZAJÍČEK - DUDA.

19.1. 8 ŽEN

Robert THOMAS

19:30

aneb 8 + 1 = SMRT

DIVADÝLKO NA DLANI

Jenom si to představte. Dům odříznutý od světa sněhovou kalamitou, uvnitř osm žen a jedna mrtvola. Kdopak je ten mrtvý? Je to i manžel, otec, bratr, švagr, zeť, zaměstnavatel a milenec... A kdo je vrah? Jistě někdo z venčí nebo, moment - snad některá z oněch osmi žen? Atmosféra houstne, nervy jsou napjaty k prasknutí. A nahoře jsou slyšet kroky... Detektivní komedie neztrácí i přes vážnost situace humor.

Hrají: *Kateřina Límanová, Simona Matoušková, Kateřina Fixová j.h., Klára Pabištová (Kristýna Řepová), Líba Mikulecká (Květa Exnerová), Marcela Paterová, Vlasta Bobková a Blanka Kollinová (Kristýna Tejnická)*

VZTAHY UVNITŘ DOMU
JSOU MÍRNĚ ŘEČENO NESTANDARDNÍ

26.1.

MUŽI VE ZBRANI

19:30

aneb ZEMĚPLOCHA JAKO NA DLANI

Přijměte pozvání do říše fantazie, do jiného místa mnohovesmíru, kde v nekonečném mrazivém oceánu mezi hvězdami pluje obrovská želva A'Tuin nesoucí na svém krunýři čtyři slony. Tito čtyři Elephanti nesou na svých hřbetech celou Zeměplochu se svými oceány, mračny i lidmi. A zamíříme do největšího ze Zeměplošských měst, do mnohobarevného Ankh - Morporku. Hlavním hrdinou je Noční hlídka a jedna zbraň, která snad měla být dávno zničena...

Hrají: Jeník Hejdrych, Radek Kotlaba, David Horák, Roman Dušek, Klára Pabištová, Luboš Dvořák, Martin Weiss, Libor Ševců, Jiří Filip, Květa Exnerová, Jan Jiše, Denisa Jandová, Legnerová, Kristýna Tejnická, Miloš Kubík nebo David Bohata, Petr Matoušek.

SVOBODNÍK POTROUBLO, TRPASLÍK
(M. WEISS) PATŘÍ K NOVÝM POSILÁM NOČNÍ HLÍDKY

Vánoční inspirace

Přestože obchodní řetězce do nás „vánoční náladu“ pumpují bezmála od května, Divadýlko na dlani zůstává společenstvím romantiků, kteří stále ještě věří ve zvláštní povahu Vánoc a kteří si jejich magii nehodlají nechat vzít. A protože nejsme sobci, snažíme se trochu té pravé vánoční pohody předat alespoň našim divákům. Během letošních svátků uvádíme hned dvě inscenace, které mají něco společného s filmem. Právě na tyto dva filmy se hodlám podívat ve svém posledním letošním příspěvku a rád bych vám je tímto způsobem doporučil.

Muzeum Škoda Auto požádalo Divadýlko o nový program na letošního Mikuláše a principálovi padnul do oka hořko-sladký film Karla Kachyni *Městem chodí Mikuláš* (1992). Nutno

říci, že Kachyňovým filmem se Petr Matoušek nechal pouze inspirovat, ale hlavní motivy příběhu o dětech, které zůstanou během Mikulášova svátku v nemocnici na infekčním oddělení, ponechal: téma dětského vidění světa jako něčeho kouzelného, vytrácení se tohoto kouzla se zvyšujícím se věkem a schopnost vidět i za obyčejnými věcmi něco neobyčejného. Film *Městem chodí Mikuláš* Kachyňa natočil podle scénáře svého dlouholetého spolupracovníka Jana Procházky (*autor scénářů k filmům Páni kluci nebo Kočár do Vídně*). Scénář vznikl v roce 1970 a z politických důvodů nemohl být realizován.

Film sleduje osudy čtyř postav, které spojí prostředí nemocnice. Třináctiletý průšvihář Ruda (*D. Douda*) je spolu s dalšími dětmi v předvečer Mikuláše zavřený v nemocnici, a přestože působí suverénně, je smutnou existencí, o kterou nikdo nestojí. Jeho osud se protne s příběhem staropanenské vrchní sestry (*E. Balzerová*), alkoholika dr. Konička (*J. Ahrám*) a mladé sestry

Aleny (A. Mihulová). Příběh, jenž nahlíží vánoční čas z druhé strany, tedy z pohledu těch, kteří v tento čas, kdy mají být všichni pohromadě, zůstávají osamělí a nešťastní, se nese ve znamení melancholie a smutné nostalgie. Na jeho působivosti to ovšem nic neubírá. Naopak. To, co jej činí nejcennějším, je připomenutí toho, že za každé příjemně prožité svátky musíme být vděční, protože nejsou samozřejmostí.

Letos tomu bude již potřetí, co Divadýlko uvádí svou adaptaci Aškenazyho Malé vánoční povídky na divadelních prknech. Sám autor však povídku zpracoval do podoby filmového scénáře pro režiséra dětských filmů Milana Vošmika. Jeho povídkový film Hry a sny (1958) sestává ze dvou příběhů a začíná právě vánoční povídkou. Nebývá pravidlem, že vynikající

látka zaručuje vynikající film, Vošmikův snímek se však Aškenazyho poetice velmi blíží.

Pětiletý Míša (vynikající M. Staninec) se na Štědrý den ztratil, ale to mu vůbec nevadí. Prochází šejřící se Prahou, svou dětskou vyřídilkou baví i dojíká a ve specifické štědrovečerní atmosféře, kdy všichni spěchají, aby byli co nejdříve doma, se pouští do řeči s lidmi, na které narazí. K nejlepším momentům filmu patří Míšovo setkání s osamělými příslušníky SNB na stanici, kterou společně rozzáří a na okamžik také prodchnou sváteční náladou.

Řadu postav ztvárnili herci první velikosti, např. pána s kaprem J. Kemr, staršinu SNB Martin Růžek, kteří tuto filmovou povídku povýšili na jednu z nejmilejších podívaných s vánoční tematikou. Jasná volba pro milovníky starých časů.

Divadelní kurýř nepravidelný občasník,

zapsán do evidence tisku

Ev. č.: MK ČR E 18153

číslo 05/2011, náklad 100 ks

vydává občanské sdružení

Divadýlko na dlani, IČO: 70854343

redakční rada:

Libor Ševců, Jiří Filip,

Radek Kotlaba a Petr Matoušek

kontakt: 739 017 581,

email: info@divadylko-nadlani.cz

Soubor se představuje

DAVID HORÁK

Protože je nás čím dál tím více, máme stále možnost představit vám další a další herce a herečky. Tentokrát padl los na Davida Horáka, kterého můžete v současnosti vidět v roli kapitána Karotky Rudykopalsona ve hře Muži ve zbrani.

Davide, co je lepší, učit nebo hrát?

(David učí na obchodní akademii se spec. na cestovní ruch) Obě činnosti spojuje mimo jiné prvek stresu, který pramení především z toho, že „pracuješ“ s a před lidmi. A lidé jsou nevyočitatelní. Jak na divadelní hru tak na „divadlo“ ve škole se připravuješ, ale rozdíl je v tom, že „studenti“ - teď mám na mysli ty nezletilé bytosti, které se shodou okolností vyskytují na naší škole a které dnes už nemají potřebu studium ani simulovat - nemají to, co se nazývá úcta, pokora, stud (bohužel ani strach) a všechno co je ve škole nebaví (tzn. prakticky všechno) sabotují. Vzhledem k nastavení systému jsou nevyhoditelní (student = peníze). Došli jsme tak daleko, že učitelé mají za úkol studenta zaujmout; to je neslýchaně skandální. Staří se řídit mladými.

Diváci v divadle jsou mnohem příjemnější (když nechťejí, tak do divadla nejdou – není-li to společenská povinnost) a stres na di-

vadle pramení hlavně z toho, co člověk může zkazit sám nebo co může pokazit kolega/kolegyně. V divadle (ještě vzácněji ve škole) se ale občas stane, že některý divák je opravdu zasažen tím, co viděl, že je tak zvláště naladěn a odchází s dobrým pocitem z divadla. To a zkoušení nové hry stojí za to.

Po studiích ses s vervou vrátil k Divadýlku a v nové hře Muži ve zbrani ztvárňuješ hlavní postavu desátníka Karotky. V čem Ti je tato role blízká?

Karotka je ryzí charakter. Vyznívá morální zásady – je pravdomluvný, poctivý, ochotný... a to je možné jenom proto, že nekouká příliš na sebe. Díky tomu je zvláštní. Řídí se – dnes chytráky zesměšněným heslem – s poctivostí nejdá dojdeš. A v tomhle táhneme oba za jeden provaz. Ta mrkev je můj vzor. Teda až na tu jeho předpisovost – ta mi někdy vadí.

Patří autor předlohy Terry Pratchett k Tvým oblíbeným autorům, nebo ses s jeho prací setkal takhle zblízka poprvé?

O Terry Pratchettovi jsem věděl, že je, že píše o Zeměploše, viděl jsem jednu divadelní hru podle jeho předlohy (Soudné sestry), ale sám jsem od něho nic nečetl. Až během zkoušení Mužů ve zbrani mi Květa půjčila – svou půjčenou – knížku stejného názvu a tu jsem si s chutí přečetl.

Které momenty z Mužů ve zbrani bys vypíchnul coby Tvé favority?

Tak vyloženě se těším, až si budeme s Angou smyslně hledět do očí. To je fakt paráda (smích). Další bezva moment je Ucholuš s „kabelkou“ na hlavě, když ho sprdává paní hostinská. Nebo Luboš Dvořák, u kterého člověk nikdy neví, jak kreativně uchopí text. Těch momentů je mnohem víc.

Jsou Ti sympatičtější trpaslíci nebo trolové?

Trpaslíci svým vzrůstem – jako člověk s malým sebevědomím si s nimi v kontaktu připadám

důležitější. Trolové svou „povahou“ – mám rád jejich rozvážnost (pozor! na trpaslíky: šíří pomluvy, že jde o opožděnost..., ale věřte těm malým skřetům).

A teď trochu do minulosti, aby měli historikové po naší smrti zajímavý materiál k bádání. Jak ses k Divadýlku dostal?

Jo, to je pro mě už dávno. Vzpomněl jsem si na to, když jsem četl rozhovor s Martinem Weissem. To bylo na 9. ZŠ asi ve čtvrté třídě. Petr a Simona tam zakládali dětský divadelní kroužek a já (ani nevím proč – netoužil jsem být hercem; tehdy jsem vlastně netoužil být nikým) jsem se tam přihlásil a chytlo mě to. Později jsme se plynule začlenili do dospěláckého souboru Divadýlka na dlani a tady jsem zůstal až do teď (kromě útlumu během studia VS).

Na co z toho, co si u Divadýlka zažil, nejraději vzpomínáš?

Velice mě bavilo zkoušení Mužů ve zbrani, to byla velká věc. Na to jsem se vždycky těšil, protože se tam sešla parta (poměrně velká) bezva lidí, kteří tam netahali svoje problémy a o zkouškách bylo – slabě řečeno – hodně veselo. Vždycky když vymýšlíme nové věci, tak přijde-mo na tolik kravin, to je úžasný!

Které hry se pro Tebe staly nezapomenutelné a čím si to vysvětluješ?

Hodně rád mám Pít či nepít, to je tak těžká satira a skvělý černý humor. Hlavně Osmioký ve tvém podání, toho naprosto žeru. Je dokonale úlisný. Moc se mi líbí. Taky Osm žen se mi líbilo, byl jsem rád, že to není až taková ráchanda.

Můžeme se těšit na Tvé pražské studentky a studenty u nás v Divadýlku?

Myslím, že ne. Ve škole mezi studenty nijak nešířím, že hraju u ochotníků.

Děkuji Ti za rozhovor
Jiří Filip